

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om statsanstalten for livsforsikring.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 879, fremsættelsen i tidenden sp. 1774).

Lovforslaget sattes til forhandling.

K. Axel Nielsen: Det af den højtærede finansminister fremsatte forslag til lov om ændring i lov om statsanstalten for livsforsikring vil formentlig få en let gang igennem det høje ting. Baggrunden for lovforslaget er den ændring i ligningsloven, der gennemførtes i december 1954, og hvorefter for det første udgifter til præmie vedrørende livrente, overlevelsere, invaliderente, pensionsforsikring eller lignende renteforsikring kan fradrages i den skattepligtige indkomst, og hvorefter for det andet bonus, der hidrører fra disse forsikringer, skal medtages ved opgørelsen af den skattepligtige indtægt, såfremt bonussen udbetales kontant. At denne bonus er skattepligtig indkomst, er i og for sig rimeligt nok, for bonus er i realiteten en tilbagebetaling af for meget erlagt præmie, og da denne præmie jo er fradraget tidligere, må den beskattes, når den nu delvis tilbagebetales i form af bonus.

Af praktiske grunde kan denne bonusudbetaling for statsanstaltens vedkommende kun ske hvert 5. år for 5 år, der er gået, og skal disse 5 års bonus lægges til et års indtægt, bliver skatten af bonussen på grund af vort skattesystems indretning urimelig høj. For at bøde herpå giver lovforslaget statsanstaltens bestyrelse ret til at bestemme, at bonus af disse forsikringer i stedet for at blive udbetalt kontant som hidtil anvendes til opskrivning af forsikringsydelse. Herved bliver statsanstalten ligestillet med flere private forsikringselskaber.

I lovforslaget findes der iøvrigt en bestemmelse om, at den, der på denne måde får sin bonus omsat i en højere forsikring, får lidt mere for sine penge end ved nytegning, idet omkostningerne, som rimeligt er, bliver mindre. Der er f. eks. ingen agentprovision ved den slags forhøjelse af forsikringen.

Endvidere indeholder lovforslaget bestemmelse om, at statsanstalten skal fast-

sætte tidspunktet for bonusopskrivningerne, hvilket vil kunne medføre en fordeling af dette omfattende arbejde på fem års perioden, altså en gavnlige rationalisering og bedre udnyttelse af statsanstaltens arbejdskraft.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling, og jeg kan sige, at hvis ikke der fra anden side fremkommer ønske om udvalgsbehandling, vil jeg ikke foreslå en sådan.

Paabøl: Jeg kan på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig og velvillig behandling i tinget.

Hvis det er rigtigt, således som det er anført i bemærkningerne til lovforslaget, at de nuværende bonusbestemmelser i loven om statsanstalten forudsætter kontant udbetaling, forekommer det mig rimeligt, at man nu tilvejebringer hjemmel for, at bestyrelsen for statsanstalten kan bestemme, at bonusbeløb, som ellers skulle have været udbetalt kontant, kan anvendes til opskrivning af forsikringsydelse. Herigennem vil man — og det er jo også det, der er formålet — opnå, at bonusbeløb, som ellers ville komme frem til beskatning, når det drejer sig om renteforsikringer og andre forsikringer, hvor præmiebetalingen er fuldtud fradragsberettiget, ikke kommer frem til indkomstbeskatning. Skattemæssigt vil der imidlertid ikke ske nogen som helst skade derved, fordi de forhøjede forsikringsydelse, som til sin tid kommer til udbetaling, vil komme til at passere indkomstbeskatningen.

Rasting: På mit partis vegne kan også jeg give tilslutning til en velvillig behandling af det foreliggende lovforslag, og jeg kan slutte mig til den begrundelse, som gives for den ændring, som man ønsker i de nu gældende regler. Imidlertid forekommer det mig, at problemet er placeret i et så teknisk plan, at der vil være god mening i at se på enkelte spørgsmål i et udvalg.

I bemærkningerne til lovforslaget fremhæves nærmere, hvilke arter af forsikringer bonusopskrivning tænkes anvendt på, og der vil måske være grund til ganske kort at se på de grupper af forsikringer, der her er fremhævet. Jeg vil derfor mene, at det vil være rimeligt, selvom man principielt er vel-

[Rasting.]

villigt indstillet overfor lovforslaget, at ned-sætte et udvalg til en kort forhandling derom.

Axel Sørensen: Det lovforslag, som her er til behandling, er fremsat af hensyn til forsikringstagerne på grund af nogle lovbestemte regler for statsanstalten for livsforsikring på den ene side og de nye bestemmelser i ligningsloven på den anden side. Ifølge disse bestemmelser fremgår det klart, hvilke forsikringsformer der har ret til fuldt fradrag for hele den erlagte præmie. Det gælder pensionsforsikringer, liv- og overlevelsesrenter og andre renteforsikringer samt annuitetsforsikringer, hvor udbetaling ifølge policen skal strække sig over mindst ti år. Som følge af, at der gives fuldt fradrag i den skattepligtige indkomst for præmier erlagt for disse forsikringsformer, er udbetalingerne principielt indkomstskattepligtige, og derfor bliver de lovbestemte 5-årige bonusudbetalinger, som statsanstalten for livsforsikring foretager, indkomstskattepligtige for modtagerne, idet der dog i ligningsloven er gjort undtagelse, således at en bonus, hvis den forsikrede ønsker det, kan fritages for beskatning, såfremt den anvendes til opskrivning af forsikringsydelsen og som følge heraf virker som præmiebetaling, mens bonus, der ikke udbetales, når den forfalder, men bliver indestående som et almindeligt tilgodehavende med eller uden forrentning, skal indkomstbeskattes.

Da man gennemførte reglerne om indkomstbeskatning af kontant udbetalt bonus i ligningsloven for skatteåret 1955—56, var man klar over, at der som følge heraf måtte ske en opdeling af de tilfælde, hvor bonus var udbetalt før og efter de ny reglers vedtagelse. Hvis jeg husker rigtigt, er det pålagt forsikringsselskaberne at foretage en sådan opdeling med hensyn til den kommende skatteligning, og det vil da være af betydning, at det foreliggende lovforslag gennemføres, idet der allerede i 1955 kan være udbetalt bonus, som skal indkomstbeskattes efter de nye bestemmelser.

Det radikale venstre vil være med til at gennemføre lovforslaget, men vi mener, der kan foreligge en del forhold, som det er nødvendigt at få skabt klarhed over, og også mit parti vil derfor finde det rimeligt,

at det fremsatte lovforslag underkastes en kort udvalgsbehandling.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for tilslutningen til lovforslaget, der giver statsanstalten for livsforsikring mulighed for at tilskrive bonus i stedet for at udbetale den. De ærede medlemmer hr. Rasting og hr. Axel Sørensen har foreslået, at man skulle se på forslaget i et udvalg. Det er ikke noget, jeg skal tage stilling til, men jeg kan sige, at jeg gerne vil bistå et sådant udvalg ved at lade statsanstalten give de fornødne oplysninger, således at man fuldtud kan vurdere forslagets rækkevidde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

K. Axel Nielsen: Da der nu såvel af det ærede medlem hr. Rasting som af det ærede medlem hr. Axel Sørensen er fremsat ønske om udvalgsbehandling, skal jeg foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 19. januar, kl. 13 med følgende dagsorden:

- 1) *Fremsættelse af lovforslag.*
- 2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring i lov om statsanstalten for livsforsikring.

Mødet hævet kl. 13³⁵.

42. møde.

Torsdag den 19. januar kl. 13.

Formanden: I skrivelse af gårs dato meddeler finansministeren, at han ønsker her i tinget mundtligt at fremsætte:

Forslag til lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme.

I skrivelse af gårs dato meddeler økonomi- og arbejdsministeren, at han ønsker her i tinget mundtligt at fremsætte:

Forslag til lov om lærlingeforholdet.

Folketingsmand Holger Eriksen har meddelt mig, at han ønsker til undervisningsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Agter undervisningsministeren at gennemføre en ændring i rigshospitalets takst for lægebeordret sygevagte?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Folketingsmand Harald Nielsen har meddelt mig, at han ønsker til landbrugsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Kan landbrugsministeren i henhold til ombudsmandsloven indanke en sag indenfor sit eget administrationsområde for ombudsmanden?“

I bekræftende fald: vil ministeren da nærmere begrunde, hvorfor han ikke forinden en sags fremsendelse selv lader foretage undersøgelser?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Den første sag på dagsordenen var:

Fremsettelse af lovforslag.

Formanden: Først har den højtærede finansminister ordet for at fremsætte det for hans vedkommende anmeldte lovforslag.

Finansministeren (Kampmann): Jeg skal tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme.*

Lovforslaget indeholder for det første de to gange tidligere i forbindelse med skattereformen foreslåede bestemmelser om fiksering af ejendomsskylden og dennes aftrapning over en årrække og om, at hele ejendomsskylden og grundskylden til staten tilfalder statskassen, samtidig med at den fælleskommunale udligningsfond ophæves.

Ved genfremsættelsen af skattereformen i efteråret var lovforslaget om disse bestemmelser ikke medtaget. Som jeg allerede dengang udtalte, havde grundskyldskommissionen nu afgivet sin betænkning, og da de ændringer i ejendomsbeskatningen, som denne betænkning måtte give regeringen anledning til at foreslå, burde indgå som et led i den samlede skattereform, fandt jeg det rigtigst at lade det oprindelige forslag til lov om ejendomsskyld til staten omarbejde.

Det her fremsatte lovforslag er et resultat af denne omarbejdning, idet der nu med udgangspunkt i grundskyldskommissionens betænkning desuden foreslås en skærpelse af den nu bestående grundstigningsskyld, og samtidig er de bestående vurderingsregler, der i vidt omfang hviler på praksis, indarbejdet i lovforslaget med visse mindre betydningsfulde ændringer.

De nugældende regler for vurderingen af faste ejendomme og den på vurderingen baserede beskatning til staten af faste ejendomme findes i lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme med senere ændringslove og med dertil hørende bekendtgørelser. De nugældende regler om grundstigningsskyld findes i lov nr. 265 af 27. maj 1950 om grundstigningsskyld samt finansministeriets bekendtgørelse af 1. september 1950.

Det må anses for en væsentlig mangel ved loven af 7. august 1922, at den for et så vigtigt område som selve værdiansættelsen ikke giver tilstrækkelig klare og udtømmende regler. I virkeligheden nøjes loven med for en væsentlig del at lovfæste den ved lovens ikrafttræden udviklede administrative praksis uden nærmere at angive denne, og den overlader det iøvrigt til finansministeren efter indstilling fra det daværende overskyldråd at fastsætte de nærmere regler for udfindelsen af værdien af ejendommen og af grunden.

Da reglerne for værdiansættelsen efter